

DÉLMAGYARORSZÁG

78. évfolyam, 257. szám
1988. október 27., csütörtök

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEVED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

„Erősödjenek a koalíciós elemek”

Huszár István látogatása Szegeden

A Hazafias Népfront Csongrád Megyei és Szeged Városi Bizottsága tegnapi szegedi ülést tartott, amelyen részt vettek a megye lakóterületi népfrentaktivistái, de meghívást kaptak a párttestületek képviselői is. A Bartók Béla Művelődési Központban rendezett tanácskozáson egyetlen, ám horderejénél fogva nagy témája volt: A Hazafias Népfront helye, szerepe, feladatai a mai magyar társadalomban. Az előadó: Huszár István, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtá-
kára.

A jelenlevőket Nagy István, a megyei népfrent elnöke üdvözlölte. „A politika és a mozgalom számára rendkívüli időszakban ez alkalommal önmagunkra vár egy-egy közös koncepció kidolgozása” — mondta, utalva arra, a népfrentmozgalomra is új szerepkör vár a mai Magyarországon. Ezt a gondolatot látszott erősíteni a főtá-
ká előadása is. A bevezetőben mindjárt azzal a megjegyzéssel kezdte Huszár István, erről a témáról az utóbbi időben több alkalommal szólt. Ma nemcsak a feladatok listába foglalására van szükség, hanem lelkiismeretes önvizsgálatot kell végezni, időserű a változtatás mind az elvekben, mind a gyakorlatban. Valami új születik hazánkban, stratégiai váltás zajlik. Mi eközben a gond? Az például, hogy bár egyre izmosodik a nemzeti önismeretünk, nem vagyunk képesek föllismerni milyen is valójában társadalmunk, el akarunk mozdulni, de nem tudjuk biztosan, milyen is a tálal, amin állunk. Gyorsítani kell a politikai reformot, mert csak így lehetséges a szál-
láni hagyományokat leküzdeni és kialakítani a saját nemzeti történelmi tradícióinkra épülő, önszerveződő, társadalmi autonómián nyugvó demokratikus szocializ-

must. Mi lehet a népfrent szerepe ebben a folyamatban? A válaszadást a múlt felidézésével kezdte.

A nemzeti összefogás keretében szolgált ez a mozgalom, amely a szocializmust igentli, alkotmányos alapokat kíván, tiszteletben tartja hazánk nemzetközi elkötelezettségét. Ezen az alapon törekedik arra, hogy erősödjön a társadalmunkban a koalíciós elemek a gombamód szaporodó, különböző közösségekkel nyíltan, becsülettel tárgyal, keresi a kapcsolatot velük. A korábbi években létrejött csoportok még igényelték a képviselőségétől (?) a népfrent politikai védőháló-
ját, ám most, egy valóságosan működő társadalmat föltételezve ez már anakronizmus. A főtá-
ká szerint mű-

ködőképessé lehet tenni a szocialista pluralizmust, pártjellegű szerveződésekkel is képes a népfrent az együttműködésre. Elmondta, megállapodása van például a demokrata fórum vezetőivel, akik a szegedi tanácskozási anyagát — hazánk népesedési helyzetéről — elküldték neki. Tárgyalt a Veres Péter Társaság vezetőivel, mintegy jelezve ezzel is: tudomásul kell venni a differenciálódó politikai életünk.

Előadása végén szólt a főtá-
ká arról, kell-e a változásokat tapasztalván rendkívüli országos népfrenttekezetet tartani, elnökséget változtatni. Ebben a kérdésben a tagnak kell döntenie. „Kegyetlen politikai küzdelem vár ránk... az ország iránti felelősség kell, hogy vezessen mindnyájunkat” — mondta befejezésül Huszár István.

ni a törvényesen működő szervezeteket, amennyiben azok igénylik az integrálódást. Ő is és a következő főtá-
ká, Török István (Hódmezővásárhely) hangsúlyozta a lakóterületi népfrentbizottságok megnövekedett felelősségét. Tóth László (Pusztamérges) húsz éve népfrentelnök a köz-
ségben, föltette a kérdést: „... akarunk-e a porondon maradni”? Ha igen, világos programmal kell előállni, de társadalmi kontrollszer-
repet is szán a népfrentnek. Szabó Ernőné (Hódmezővásárhely) azt várja, végre történjen is már valami, sürgette a kibontakozást. Szilágyi Júlia (Szeged) fölszólalását nagy taps fogadta. Mint mondta, egyre mélyül a generációk közötti vita — ezt érzékelt a szegedi pártértekezleten is —, a ma nyugdíjasai nem szolgáltattak rá arra az elit-
tő véleményre, amivel illetik őket. Beszél arról is, milyen nehéz a lakóterületi politikai munka, jelszavaink vannak, de hogy például a demokratikus szocializmus mit tartalmaz, az senki sem tudja pontosan, mert hiányos a program elem-
leti ideológiája. Rózsa János, a szegedi népfrent-
bizottság munkatársa szerint a fiatalokat meg kell nyerni, mert egyébként kihal a mozgalom. Mucs Ferencné (Kistelek) és Mohl Miklós (Szeged) a körzeti népfrentbizottságok munkájának változtatásáról beszélt. A fölvetésekre Huszár István válaszolt.
Mag Edit

Fölfokozott érdeklődés övezi az új típusú szerveződések, hiszen ezek már programjuk kialakítása előtt keltenek szimpátiát vagy ellenszenvet, szereznek csendes pártolókat, ébresztenek aggályt, hogy vajon nem zúrávart, anarchiát okoz-e jelenlétük a köz-
életben? Az ezen szervezete-
k működését legalizáló törvény társadalmi vitája zajlik, de eközben mindannyian tudjuk, hogy meg-
ítélésük alapja nem csupán az, hogy milyen szándékokat deklarálnak, hanem mindenekelött az, hogy mit valósítanak meg belőlük. A Politikai Bizottság a párt-
tagság valamint a párt velük való kapcsolatát ezt figyelembe véve tartja kialakíthatónak. A kapcsolat értelemszerűen lehet partneri, vitázó de elutasító is. Hiszen ami nem sérti az alkotmányt, nem ütközik törvénybe — ez a bejegyzés feltétele —, az még lehet a párt politikájától eltérő, azzal szembehelyezkedő, más alternatívát kínáló, s ily módon a párt-
tagsággal össze nem egyeztethető.

Befejeződtek a magyar - iráni tárgyalások

Új lehetőségek a kapcsolatok bővítésében

Fontos tárgyalásokkal folytatódott szegedi látogatásának második napján Grósz Károlynak, a Minisztertanács elnökének a programja. Ali Akbar Velajati iráni külügyminiszter reggel a szálláshelyén kereste fel a magyar kormányfőt. A találkozó megerősítette, hogy az ENSZ főtá-
kájának kezdeményezésére, és a Biztonsági Tanács tagállamai sürgetésére Irán részt vesz a békétárgyalások október 31-én, Genfben kezdődő következő fordulóján, és a küldöttséget személyesen ő fogja vezetni. Fenntartásait is jelezve Velajati hozzáfűzte ehhez, hogy a tárgyalásoknak a BT 598-as számú határozata végrehajtási mód-
ozataira kell szorítkozniuk.

Grósz Károly a magyar-iráni viszonyt értékelve megállapította, hogy a két ország között nincsenek vitás kérdések, az együttműködés értékes, perspektivikus és példaértékűnek tekinthető. Az iráni külügyminiszter a két nép érintkezésének több ezer éves múltjára is emlékeztetve hasonlóképpen őszintének és zavaró momentumoktól mentesnek minősítette a két ország viszonyát. Grósz Károly az iráni parlament épületében Hasemi Rafszandzsanival, a madzlisz elnökével a tervezettnél hosszabb, közvetlen és oldott légkörű megbeszélést tartott. Délután Grósz több iráni minisztert fogadott, akik a szálláshelyén keresték fel a

magyar kormány elnökét. Megbeszélést folytatott Isza Kalantari mezőgazdasági és vidékfejlesztési miniszterrel, a magyar-iráni gazdasági vegyes bizottság iráni társelnökével, Golam Reza Saferi ipari miniszterrel, valamint Muhammad Hoszein Dzsalihi védelmi miniszterrel.

Kalantari mezőgazdasági miniszter a Grósz Károlyval tartott találkozó hangul-
toltotta, hogy az Iszlám Köztársaság első rendű céljai közé tartozik a mezőgazdaság kiemelt fejlesztése, an-
nál is inkább, mivel a lakosság élelmiszer-szükségletének 25-30 százalékát az ország kedvező éghajlatai adottságai ellenére is importból kénytelenek fedezni.

Szerdán este Kázmér Zsigmond nagykövet rezidenciáján Grósz Károly találkozott a teheráni magyar kolónia tagjaival. Grósz Károly és az általa vezetett magyar kormány-
küldöttség csütörtökön, iráni hivatalos látogatását befejezve, hazautazik.
*

Szerdán, a kora esti órákban befejeződtek a magyar-iráni kormányfői tárgyalások Teheránban. Grósz Károly, a Minisztertanács elnöke konstruktívnak, nyílt-
nak és őszintének értékelte a tárgyalások légkörét, és elégedettségét fejezte ki az azokon elért eredmények fölött. A magyar miniszterelnök és Mir Hoszein Muszavi iráni kormányfő délután négyesek között megbeszélést tartott, amelyen ki-
zárólag tolmácsok volt jelen. Feltehetően a kétoldalú kapcsolat és a nemzetközi politika egyes kérdéseit vitatták meg. A magyar és az iráni miniszterelnök ezután a tárgyalóköndöttségek élén tekintette át a magyar kormány-
küldöttség látogatásának két napja alatt elért eredményeket.

A megújulás sodrában

fejezésre juthatnak. Megjelenésüket, hatásukat nincs okunk lebecsülni, de túlbecsülni sem lehet őket. Hiszen részeseim csupán annak, amit radikális társadalmi-gazdasági reformnak nevezünk, részeseim a politikai intézményrendszer korszerűsítésének. És ebben a folyamatban nem az az elsődleges, hogy hány új országos vagy helyi szervezet jön létre, hanem az, hogy miként tölti be hivatalát a párt, az állam, a kormányzat, az Országgyűlés, a tanácsok, a szakszervezetek és így tovább. A megújulás, az átalakítás fő sodrá ezek adják.

Másként tevékenykednek a párt vezető testületei és nem csupán a legfelső szinten. A párttagság politikai, ha nem is mindig olyan magabiztosan, mint sokan elvárják tőle. Önbizalmát nyilván gyengítik meg nem vitatott kérdések — köztük ideológiai természetűek —, s mindezekelött az, hogy nyomásztóak gazdasági terheink, feszültségeink. A nehezező életkörülmények a párttagság közhangulatát is rontják. Nem könnyű kiállni olyan program mellett, amely rövid távon nem ígér javuló életszínvonalat, ráadásul a program eddigi rész megoldásai korántsem tökéletesek. Az is tagadhatatlan, hogy lényegesen változott az Országgyűlés munkája. Jogai bővültek, felelőssége megnőtt. Vitázó parlamentté vált, döntésre képes választott testületté, természetesen működésé-

nek számos hiányosságával egyetemben. Az átrendezés nem hagyta érintetlenül a szakszervezeteket sem. És ebben sem az a legfontosabb, hogy példának okáért megalakult a SZOT-tól független TDDSZ. Az egész szakszervezeti mozgalom van átalakulóban, forrongó állapotban, szerepének új föltogása a nyilvánosság előtt, a tagság bevonásával formálódik. Hasonló időszakát éli a KISZ is, amely ugyancsak országos értekezletre készül, és bizonyos, hogy bármilyen elhatározásra jutnak is a küldöttek, az ifjúsági szövetség megváltozik. A Hazafias Népfront ugyancsak újraértelmezi önmagát, és folytathatnánk a sort. A felsorolás nem minősítés és nem magyarázkodás. Szó sincs arról, hogy valami központi elhatározás végrehajtásának lennének tanúi. Ami napjainkban történik, az az ország, a társadalom fejlettségéből, állapotából következik. Annak felismeréséből — és ebben van a pártnak elvitatathatlan érdeme —, hogy a valóságra nem lehet ráerőszakolni még oly tetszetős elveket sem. Mert ha nem állják ki a gyakorlat próbáját, előbb-utóbb hitelüket veszítik.

Szakszervezeti konzultáció

A szakszervezetek és a párt partneri viszonyáról tartottak konzultációt a Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének vezetői a megyei, a városi, a kerületi és a vegyipari üzemekben működő pártszervezetek titkári-
val, képviselőivel szerdán a VDSZ székházában. A tanácskozáson jelen volt Csikós Pál a SZOT titkára is

Maros Dénes